

Arrest

nr. 211 059 van 16 oktober 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. SOMERS
Lierseweg 271-273
2200 HERENTALS

tegen:

de stad GEEL, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 29 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Geel van 7 mei 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. SOMERS verschijnt voor verzoeker en van mevr. K. VANUYTSEL, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 januari 2018 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een burger van de Europese Unie als vader van een minderjarige Belgische burger.

Op 7 mei 2018 nam de burgemeester de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

“In uitvoering van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart

van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 30/01/2018 door N. S. geboren te B. B. / Burundi op (...)1976 van nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing:

(...)

x Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: Geldig paspoort

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

In zijn enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

"Eerste onderdeel

Op 30 januari 2018 diende verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgisch minderjarig kind F., met wie verzoeker samenwoont. Hij ontving een bijlage 19ter waarop het volgende wordt vermeld:

"Daarnaast heeft de betrokkene de volgende documenten voorgelegd:

*Vervallen paspoort (...) geldig van 20/07/2010 tot 20/07/2015
Identiteitsstuk Burundi
Betaalbewijs 200 euro"*

Verzoeker is in het bezit van een Burundees paspoort N° (...) geldig van 20 juli 2010 tot 20 juli 2015 (stuk 4).

Volgens de bijlage 19ter heeft verzoeker niet alleen een (weliswaar vervallen) paspoort voorgelegd, maar tevens een Burundees identiteitsstuk.

Artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt het volgende:

"(...)

§ 2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. (...)"

Tevens is verzoeker in bezit van een Nederlands vreemdelingenidentiteitsbewijs, geldig van 21-09-2017 tot 21-09-2018, dat hij eveneens heeft voorgelegd bij de aanvraag. (stuk 5)

Aldus heeft verzoeker wel degelijk een geldig identiteitsdocument voorgelegd, minstens kon er geen gereede twijfel bestaan omtrent de identiteit van verzoeker.

Tweede onderdeel

Verzoeker heeft zijn zoon F., geboren te Geel op (...) 2015 (RR xxx) erkend voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van stad Geel. (zie stuk 3)

De identificatie van verzoeker met het oog op de erkenning gebeurde aan de hand van de hogervermelde identiteitsstukken:

- *Burundees paspoort N° (...) geldig van 20 juli 2010 tot 20 juli 2015 (stuk 4).*
- *Identiteitsstuk Burundi*
- *Nederlands vreemdelingenidentiteitsbewijs, geldig van 21-09-2017 tot 21-09-2018*

Met betrekking tot de erkenning van het kind kon de stad Geel – in zijn hoedanigheid van ambtenaar van de burgerlijke stand – wel de identiteit van verzoeker met zekerheid vaststellen aan de hand van de voorgelegd documenten.

Aldus bestaat er een intrinsieke tegenstrijdigheid tussen de erkenningsakte van het kind en de motivering van de bestreden beslissing. Voor het ene wordt verzoeker door de overheid geïdentificeerd, voor het andere niet, terwijl dezelfde identificatiedocumenten worden voorgelegd.

Door in die omstandigheden te vereisen dat een geldig paspoort wordt voorgelegd, en dat bij ontstentenis hieraan diende te worden geconcludeerd dat verzoeker zich niet in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf, schendt de bestreden beslissing artikel 40ter van de vreemdelingenwet. In artikel 40ter vreemdelingenwet is sprake van een geldig identiteitsdocument, niet van een geldig paspoort.

Tevens wordt de materiële motiveringsplicht geschonden

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

Door de voorlegging van een geldig paspoort te vereisen – terwijl dit niet nodig wordt geacht voor de opmaak van de erkenningsakte, en geen, minstens onvoldoende rekening te houden met de voorgelegde identiteitsdocumenten, heeft de overheid kennelijk onredelijk gehandeld.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing geen correcte beoordeling heeft gemaakt.

Het middel is gegrond.”

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het onderzoek naar het respect voor de materiële motiveringsplicht gebeurt in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, nl. artikel 40ter van de Vreemdelingenwet waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert.

Artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.”

Verzoeker wijst erop dat hij de volgende stukken heeft voorgelegd: een vervallen paspoort geldig tot 20 juli 2015, een Burundees identiteitsdocument en een Nederlands identiteitsbewijs geldig tot 21 september 2018. Verzoeker citeert artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en onderstreept daarbij dat de identiteit moet bewezen worden door middel van een geldig identiteitsdocument. Bijgevolg meent hij dat is voldaan aan de vereiste van het voorleggen van een geldig identiteitsdocument en kon er geen gereede twijfel over zijn identiteit bestaan. Verzoeker is van oordeel dat de burgemeester kennelijk onredelijk heeft gehandeld door het voorleggen van een geldig paspoort te vereisen.

De Raad stelt vast dat blijkens de bijlage 19ter verzoeker inderdaad een vervallen paspoort heeft voorgelegd en een "identiteitsstuk Burundi". Men heeft verzoeker vervolgens uitdrukkelijk verzocht een geldig paspoort voor te leggen ten laatste op 29 april 2018. Bijgevolg was verzoeker hiervan op de hoogte. Er blijkt immers uit de stukken dat verzoeker naar de Burundese ambassade in Brussel is gegaan die heeft geattesteerd dat de ambassade geen paspoorten kan afgeven, noch verlengen en dat bijgevolg men zich fysiek naar Burundi moet begeven om het document te verkrijgen.

Kernbetog van verzoeker is dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet enkel een geldig identiteitsdocument vereist en niet een geldig paspoort. Hij gaat hierbij evenwel voorbij aan het bepaalde in artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het Vreemdelingenbesluit) iuncto artikel 41 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§1 Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter. [...]

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

*1° het bewijs van zijn identiteit **overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;***

2° [...]

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Artikel 41, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2

*Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de familieleden van een burgers van de Unie bedoeld in artikel 40bis, § 2, die geen burger van de Unie zijn, **op voorlegging van een geldig paspoort** dat, in voorkomend geval, voorzien is van een geldig inreisvisum overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld."*

Bijgevolg kan het niet kennelijk onredelijk, noch in strijd met artikel 40ter van Vreemdelingenwet worden geacht dat de burgemeester het voorleggen van een geldig paspoort heeft vereist. Er wordt immers niet betwist dat het voorgelegde Burundees identiteitsstuk, waarvan verweerder heeft nagelaten een kopie te voegen aan het administratief dossier, geen geldig paspoort uitmaakt. Evenmin is het voorgelegde Nederlands vreemdelingenidentiteitsbewijs een geldig paspoort.

Het gehele betog van verwerende partij in de nota aangaande de voorgehouden onleesbaarheid en het onvertaald zijn van het Burundees identiteitsdocument, dat bovendien geen steun vindt in de motieven van de bestreden beslissing, is bijgevolg overbodig.

In zijn tweede onderdeel wijst verzoeker erop dat de erkenning van zijn minderjarig kind wel mogelijk was aan de hand van dezelfde voorgelegde stukken. In die situatie kon de stad Geel wel de identiteit van verzoeker met zekerheid vaststellen aan de hand van dezelfde voorgelegde documenten. Bijgevolg

bestaat er volgens verzoeker een intrinsieke tegenstrijdigheid tussen de erkenningsakte van het kind en de bestreden beslissing.

In deze moet evenwel het betoog van verweerder in de nota gevolgd worden waar hij erop wijst dat de erkenningsprocedure zijn grondslag vindt in andere regelgeving, zodat hieruit geen gevolgen kunnen voortvloeien voor de interpretatie van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES